

РЕШЕНИЕ

№ 21824

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6483** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. вр. с чл.84, ал.1 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на В. В. К., търсещ закрила гражданин на Руската федерация срещу решение № 13753/13.6.2024 г. на решаващ орган към Държавна агенция за бежанците, с което е разрешено прехвърлянето му в Кралство Испания, на основание чл. 67в Закона за убежището и бежанците.

В жалбата се излагат съображения за липса на материална компетентност по чл. 67а, ал. 2 ЗУБ. Актът е издаден при съществени процесуални нарушения – извършена е само формална проверка на фактите, без всички те да са изследвани задълбочено. Твърди, че критерият по чл. 12, пар. 3 от Регламент № 604/13 г. на Европейския парламент и Съвета не следва да се прилага, въпреки че К. притежава издадена от Кралство Испания виза за краткосрочно пребиваване. Нарушени са принципите на чл. 3, пар. 2 от глава II на Регламента, тъй като въобще не са събрани данни относно процедурата за предоставяне на убежище в Кралство Испания, както и не е взето предвид това, че страната е изложена на силен миграционен натиск, като са регистрирани рекордни стойности на молби за убежище, което води до невъзможност за предоставяне на социални помощи или работа на молителите, както и достойни условия на живот, адекватни хигиенни и здравни стандарти. Ето защо следва да се приложат изключенията по чл. 3, пар. 2 от Регламента.

Не е спазено изискването по чл. 67в, ал. 1 ЗУБ за получаване на отговор у запитващата държава. Административният орган е действал в противоречие с целите по § 4 и 5 от П. на Регламент 604/2013 г. – за приемане на ясен и работещ метод за

определяне на компетентната държава членка за разглеждане на молбата за убежище. Не е взето предвид фактическото положение на жалбоподателя към датата на произнасяне, подобно описано в жалбата. Не са изследвани всички обстоятелства от хуманитарен и културен характер, които обосновават прилагането на дискреционната клауза на Регламента. Чл. 17, пар. 1 предвиждат държавата членка да вземе решение да разгледа молбата за убежище, независимо, че критериите на регламента не й възлагат такава компетентност.

В писмените си бележки и в открито съдебно заседание поддържа изложеното вече в жалбата. Твърди, че е налице превратно упражняване на власт. Следва да се имат предвид задоволяването на основните права и нужди на кандидата, както и хуманитарни съображения от ценностен и културен характер. Не са изследвани всички релевантни обстоятелства доколкото е налице изключението по чл. 3, пар. 2 от глава II.

Ответникът - решаващ орган към Държавна агенция за бежанците оспорва жалбата. Твърди, че е спазен материалният закон, както и административно-производствените правила. Има изпратено запитване от Кралство Испания, на жалбоподателя е издадена 5-г. виза от тази държава.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В. В. К. е гражданин на Руската федерация. Подал е молба за международна закрила по реда на ЗУБ и с разпореждане от 29.3.2024 г. е образувано по отношение на него производство за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила на основание чл.67а, ал.2, т.1 от ЗУБ. На 28.3.2024 г. е проведено интервю.

В хода на административното производство е изготвена стандартна форма за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молбата за убежище, на 10.4.2024 г., до Кралство Испания. Молбата е отправена с оглед това, че е констатирано /това се установява и видно от представените на л. 57 и сл. копия от международен паспорт/, че на жалбоподателя е издадена 5-г. виза, на 15.10.2021 г. и валидна до 26.12.2026 г. именно от Кралство Испания.

В отговор е получено писмо от 10.5.2024 г., в което се сочи, че Кралство Испания ще приема по подразбиране такива молби, освен ако изрично не се противопостави.

С оспореното в настоящото производство решение № 13753/13.6.2024 г. на решаващ орган при ДАБ е разрешено прехвърлянето в Кралство Испания като същото следва да се осъществи в 6-месечен срок, считано от 11.6.24 г., освен ако не са налице условия за удължаване на срока.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на 21.06.24 г., жалбата е подадена до АССГ в преклузивния 7 дневен срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ и е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице, което има правен интерес.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – решаващ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото по силата на чл. 48, ал. 1, т. 9 от ЗУБ, председателят на ДАБ е предоставил правото да провежда производство по реда на Глава шеста, раздел Ia от

Закона за убежището и бежанците. Със Заповед № РД05-464/1.7.2022г. на председателя на ДАБ към МС Е. Д. З., младши експерт, е определена за решаващ орган.

Не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Настоящият състав намира, че са неоснователни твърденията в жалбата в тази насока. Видно от административната преписка, ответникът е извършил проверка на доказателствата, изпратил е запитване за определяне на компетентната държава членка, отговорна за разглеждане на молбата за закрила. Получен е отговор от Кралство Испания, въз основа на който следва да се заключи, че държавата не възразява да разгледа молбата / с оглед на това, че не е представила изрично възражение/.

По отношение на приложението на материалния закон.

Съгласно чл. 67а, ал. 1 от ЗУБ, производството по този раздел Ia се провежда в съответствие с Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ, L 180/31 от 29 юни 2013 г.). На основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ, след извършване на проверка на доказателствата, изпращане на запитване за поемане на отговорност или за обратно приемане и получаване на отговор от запитаната държава - членка на Европейския съюз, решаващият орган взема решение, с което разрешава прехвърлянето на чужденеца в компетентната държава - членка на Европейския съюз. Съгласно чл. 12, т. 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, ако кандидатът притежава валидна виза, държавата членка, която е издала визата, е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, освен ако визата е била издадена от името на друга държава членка съгласно договореност за представителство, както е предвидено в член 8 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността.

„Виза“, според легалната дефиниция в Регламента, е разрешение или решение на държава членка, което се изисква за транзитно преминаване или влизане с намерение за пребиваване в тази държава членка или в няколко държави членки.

В случая молбата за закрила е подадена пред българските власти, като от страна на ДАБ е отправено искане към Кралство Испания, на основание чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета, за поемане на отговорност за жалбоподателя.

Получен е отговор от Кралство Испания в двумесечния срок по чл. 22, т. 1, като въз основа на горесцитираното писмо и доколкото не е налице изрично възражение следва да се направи извод, че Кралство Испания не възразява да бъде поета отговорност за жалбоподателя на основание чл. 12, ал. 4 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

Чужденецът безспорно притежава паспорт с положена виза от Посолството на Кралство Испания в [населено място], валидна от 26.12.2021 г. до 26.12.2026 г.

С оглед на установеното следва да се приеме, че формално и въз основа на събраните доказателства са налице предпоставките на чл. 12, ал. 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета, респ. – на чл. 67в ЗУБ относно прехвърлянето

му в държавата членка, компетентна да разгледа молбата му за международна закрила.

По отношение на твърденията за неспазване на §3, ал. 2, пр. 2-р и ал. 3 от регламента. Цитираните норми предвиждат, че:

2.Когато е невъзможно кандидатът да бъде прехвърлен в първоначално посочената за компетентна държава членка, тъй като са налице основателни опасения да се смята, че в тази държава членка съществуват системни недостатъци в процедурата по предоставяне на убежище и на условията за приемане на кандидати, което създава риск от нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, определящата държава членка продължава да разглежда критериите, предвидени в глава III, за да установи дали друга държава членка може да бъде посочена за компетентна.

Когато прехвърлянето не може да се осъществи съгласно настоящия параграф към никоя държава членка, посочена въз основа на предвидените в глава III критерии, или към първата държава членка, в която е подадена молбата, определящата държава членка, става компетентна държава членка.

3. Всяка държава членка си запазва правото да изпрати кандидата в сигурна трета държава, при условие че са спазени правилата и гаранциите, предвидени в Директива 2013/32/ЕС.

Съгласно чл. 17 от регламента

1. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 всяка държава членка може да вземе решение да разгледа молба за международна закрила, която е подадена до нея от гражданин на трета държава или лице без гражданство, дори ако подобно разглеждане не попада в нейната компетентност съгласно критериите, предвидени в настоящия регламент.

По отношение на твърдението за наличие на предпоставките на цитираните по-горе норми на §. 3, както и на правната възможност за дерогация по чл. 17 от Регламент (ЕС) № 604/2013 г. Съдът на ЕС е имал възможността да тълкува, във връзка с отправено преюдициално запитване, нормите на чл. 3 и чл. 17 от Регламент Д. в Решение на Съда (пети състав) от 16 февруари 2017 година по дело C-578/16 PPU (С. К., Н. Ф.и А. S. срещу R. S.).

В т. 42 от решението се сочи, че съгласно съображение 32 от посочения регламент (Регламент Д.) държавите членки са длъжни да спазват изискванията, произтичащи от член 33, параграф 1 от Женевската конвенция и от член 3 от ЕКПЧ, както и свързаната с тях практика на Европейския съд по правата на човека. Тези изисквания обаче имат по-широк обхват от въведения с член 3, параграф 2 от посочения регламент критерий за системни недостатъци, който впрочем се отнася само до случаите, при които за държавите членки било невъзможно да извършат прехвърляне на търсещи убежище лица към определена държава членка.

В хипотеза извън посочения от тази разпоредба случай, при която прехвърлянето на търсещо убежище лице към друга държава членка би довело до нарушение на посочените основни изисквания, държавите членки биха били длъжни да приложат дискреционната клуза, предвидена в член 17, параграф 1 от Регламент „Д. III“. Според СЕС, V. sodiље (Върховен съд) не би могъл, както е направил, да се ограничи само до това да вземе предвид здравословното състояние на г-жа С. К. при преценка на положението в Х., а трябвало да провери и дали прехвърлянето към тази държава членка, разглеждано само по себе си, е съвместимо с член 3 от ЕКПЧ. Като не

обсъдил представените във връзка с това от жалбоподателите в главното производството твърдения и доказателства, този съд нарушил признатото им от словенската конституция право да им бъде осигурена „еднаква правна защита“ (т. 45). В диспозитива на решението СЕС постановява, че член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че въпросът за прилагане от държава членка на предвидената в тази разпоредба „дискреционна клауза“ не се обхваща единствено от националното право и тълкуването му от конституционния съд на тази държава членка, а представлява въпрос за тълкуване на правото на Съюза по смисъла на член 267ДФЕС. Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че: — дори при липсата на основателни опасения да се смята, че в държавата членка, компетентна да разгледа молбата за убежище, съществуват системни недостатъци, прехвърлянето на търсещо убежище лице в рамките на Регламент № 604/2013 може да се извърши само при условия, изключващи възможността това прехвърляне да породи реална и потвърдена опасност от подлагане на заинтересованото лице на нечовешко или унижително отношение по смисъла на този член.

В разглеждания случай, видно от преписката, както и въз основа на доказателствата, събрани в съдебното производство, не може да се направи категоричен извод относно съществуването на системни недостатъци в процедурата по предоставяне на убежище и на условията за приемане на кандидати в Кралство Испания.

Действително, видно от отговора от Кралство Испания, цитиран по-горе, са налице индикации, от които би могло, евентуално, да се направи извод в тази насока. В насока на такива изводи биха били и представените писмени доказателства относно проблемите на летище в М., констатирани от омбудсмана на тази страна, както и Годишният доклад относно положението в областта на убежището в Европейския съюз от юни 2024 г.

В последния доклад Германия заема челно място по брой получени молби за убежище. След нея са Франция, Испания /162 000, увеличение с +38%/ и Италия /136 000 /+63%/.

Същевременно обаче тези критерии са по брой молба. Видно от този доклад, по критерий брой молби спрямо числеността на населението е К. /13 000 молби на 1 млн. жители, следват А., Гърция, Германия, Л., България, С. и Швейцария.

Испания е на второ място по брой взети решения за предоставяне на убежище, като обаче е налице спад /-13 000/ на броя решения за убежище.

Същевременно е констатирано увеличаване на разликата между входящия поток от молби за международна закрила, съпоставени с приключените случаи. Налице е увеличение с 280 000 /66%/ от 2022 г. на натрупаните случаи.

Видно от доклада на омбудсмана на летище А. С. М. – Б., към 31.1.2024 г. е констатирано, че в помещенията, където се настаняват лица, търсещи убежище, са констатирани пренаселеност и липса на елементарни битови условия. Такива констатации са правени от мадридски съдилища и през декември 2023 г. Лошите условия, липсата на поверителност, както и бързането създава опасения от рискови

депортации според Върховния комисариат на ООН за бежанците. Ч. кръст е отказал да работи в тази ситуация.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че действително се установява по отношение на Кралство Испания нередности относно приемането на бежанци.

Но, следва да се отбележи, че посоченият доклад относно Летището в М. е от период, значително предхождащ датата на приключване на устните състезания /1.10.2024 г./, както и че тези нередности /лоши хигиенни условия, пренаселеност и оттам – до опасност от неправилно произнасяне по молбите за убежище/, се отнасят единствено само до това летище. Същевременно се установява, че са набелязани мерки, видно от този доклад, за поправяне на тези нередности.

На следващо място, действително, са увеличени молбите в Кралство Испания за убежище, но това е по абсолютна стойност. Същевременно, тези молби, съотнесени с населението на тази държава не се установява да са на първите места.

Ето защо не може да се приеме, че е налице цялостно влошаване на условията за приемане на бежанци в Кралство Испания, както и не може да се направи извод за наличието на такива *системни* и *непреодолими* пречки пред тази държава относно произнасянето по молбите за убежище. Следва да се посочи и това, относно конкретния случай, че на жалбоподателя е издадена 5-г. виза от Кралство Испания, като видно от интервюто с него от 28.3.2024 г. жалбоподателят е посочил, че е получил визата поради това, че той и съпругата му често пътували до Испания, всяка година, тъй като там имат приятели. Т.е. по отношение на жалбоподателя, на този етап, не би могло да се направи извод, че би бил подложен на нечовешко и унизително отношение за разглеждането на молбата му за убежище в тази страна.

Същевременно обаче следва да се има предвид и това, че оспореното решение би могло да бъде преразгледано от ответника поради нововъзникнали след приключване на устните състезания факти. В този смисъл, той следва да извърши преценка, по реда на изрично предвидената дерогация в чл. 17, пар. 1 от Регламент Д., дали да продължи производството по разглеждането на молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила и да се произнесе по същество по нейната основателност или неоснователност. При извършване на тази преценка е длъжен да изследва и съответно - да съобрази доказателства за евентуално *нововъзникнали* факти, имащи значение за обстоятелствата, на които се позовава в настоящото производство и за които настоящият състав намира, че не са налице достатъчно убедителни доказателства.

Това следва да стане единствено в случай, че са събрани по предвидения от закона ред достатъчно безспорни доказателства, от надеждни източници, за това, че в бъдещ момент в Кралство Испания *съществуват системни* недостатъци в *процедурата* по предоставяне на убежище и на *условията* за приемане на кандидати, които създават риск от нечовешко или унизително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на

Европейския съюз.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК,
Административен Съд С. – град, I отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. К., роден на 21.7.1968 г. в [населено място], Руската федерация, ЛНЧ [ЕГН], търсец закрила гражданин на Руската федерация срещу решение № 13753/13.6.2024 г. на решаващ орган към Държавна агенция за бежанците.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ.